

"የአብዬን እክክ ወደ እምዬ"

ታሪኩ ከካላንቺዝ

አንዳንድ ለትዳሩ ታማኝ ያልሆነና የገባውን የጋብቻ ቃል ያፈረሰ አባ ወራ ደጅ ደጅን እያለ ሲዘል ይውልና ወደ ቤቱ ሲመለስ ልጆቹን ዳብሳ፣ መግባ፣ ተንከባክባ በአጠቃላይ መገለጫ ቃል በማይገኝለት የእናትነት ርህራሄ ደፋ ቀና እያለች የጠበቀችውን የልጆቹን እናት ሚስቱን ከማን ጋር ዋልሽ? እዚህ ቤት ማን ገባ? ወዘተ በማለት ውሎውን ወደ እምዬ የሚያላክክ እምነት ቢስ፣ የበላበትን ወጬት ሰባሪ ምን ያህል እንደሆነ እንደምናየው "ገመና" ድራማ ቤት ይቁጠረው የሚያስብል ይሆናል።

ታዲያ አሁንም ዕድሜ ካለ የማይሰማ፣ የማይታይ ጥሩና ተልካሻ የሆነ ነገር አይጠፋምና የ2002 ዓመተ ምህረት የግንቦት 15 ምርጫ ቅስቀሳም ብዙ ነገሮች የሚያሰማን፣ የሚያሳዩን ሆኗል።

ይህንኑ እኔን ያስደመመኝን ነገር በቴሌቪዥንና በሬዲዮ መቼም ሁሉም ሰምቶት ይሆናል፤ ነገር ግን ምን ያህሉ ውስጡን ጠለቅ ብሎ እንደሚያውቀውና ልብ እንደሚለው ባላውቅም የተሰማኝን ላወጋችሁ ብዕራን አንስቻለሁና እነሆ ጀባ ልበላችሁ።

ነገሩ እንዲህ ነው። ልክ መግቢያዬ ላይ በአባቶቻችን ምሳሌ ብልጭ ላደርግላችሁ እንደሞከርኩት ሁሉ፤ አባ ወራው የውሎውን ነጠላ ዜማ በልጆቹ እናት በሚስቱ ላይ ሊዘፍን የሚዳዳ አብዬ እንዳለ ሁሉ አንዳንድ የተቃዋሚ ፖለቲካ ፓርቲዎችም ለህዝቡ ሊኖራቸው የሚገባቸውን እምነት እንደ ጥሬ ቆርጥመው ሳያላምጡ ውጠው ሲያበቁ እና የኤርትራን ህዝብ ከሻቢያ መንግስት መለየት አቅቷቸው ካልጨፈጨፍናቸው ሳይሉ እንዳልነበር አሁን ደርሰው የህዝቡ አሳቢና ተቆርቋሪ ለመምሰል የመድረክ አንበሳ ለመሆን መዳዳታቸው እጅግ የሚያስተዛዝብ ከመሆኑም በላይ በስልጣን ዘመናቸው ሳያወራርዱት የቀረ የውስጥ ፍላጎት ያላቸው ይመስላል።

ለምሳሌ የአገራችን ታሪክ መሰረቱ የብሄር ብሄረሰቦችና ህዝቦች እንዲሁም የሃይማኖት ብዙሀነት ሆኖ ሳለ በዚህ ብዙሀነት ላይ የተመሰረተ አማራጭ ከማቅረብ ይልቅ የተሻለ አማራጭ ብለው እያሰሙን ያለው ሰውን የሚያክል በአምላክ አምሳል የተፈጠረን ፍጡር በከረጢት ውስጥ እንደ ዕቃ ሊሸክፉት ማሰባቸውና መሻታቸው እንድንገምት የሚያደርገንና የሚሰማን የውስጣቸው የትንፋሽ ወላፊን የሚነግረን አንድ ነገር እንዳለ የሚያስረዳን ነው።

ይኸውም በየቦታውና በየአሻጃግራያቸው ደጃፍ ላይ የሚያሰሙት መያዣ መጨበጫ የሌለው ሮሮ ግርግር በመፍጠር ነገ ሊያወራርዱት የሚሹት ሂሳብ እንዳላቸው የሚያሳይ መሆኑን መረዳት የሚሳነው ዜጋ ያለ አይመስለኝም። ምክንያቱም እነሱ እንደሚያስቡን ዕቃዎች ሳንሆን ብዙ የምናውቅ፣ የምናሰብ ፍጡሮች ስለሆን፣ ስለዚህ እናውቃለን አታውቁም አትበሉን።

ዜጎች በተፈጠረልን ምቹ የዴሞክራሲ ስርዓትና ህገ መንግስቱ በፈጠረልን በፖለቲካው መስክ የብሄር ብሄረሰቦች የራስን ዕድል በራስ የመወሰን መብት ተከብሯል፣ ህገ መንግስታዊ እውቅናም አግኝቷል። ፌዴራላዊ ያልተማከለ ስርዓት በመተግበሩ ብሄር ብሄረሰቦች የአካባቢያቸውን ጉዳይ በራሳቸው የሚወስኑበት እኩል ዕድል ተረጋግጦላቸዋል። ባህላቸው፣ ቋንቋቸው፣ ታሪካቸው፣ እንዲታወቅና እንዲከበር ተደርጓል። በጋራ ጉዳዮች ላይ በእኩልነት የሚወስኑበት የጋራ የህዝብ ተወካዮች ምክር ቤትና የፌዴሬሽን ምክር ቤት ተቋቁሞላቸዋል። በአጭሩ በብሄር ብሄረሰቦች መብትና እኩልነት ላይ ትክክለኛ ዴሞክራሲያዊ አመለካከት ለመያዝ የሚያስችል ነባራዊ ኢኮኖሚያዊና ፖለቲካዊ ሁኔታ ተፈጥሯል።

በሌላ መልኩ ቀደም ብለን ያሳለፍናቸውን የመንግስታት ታሪክ የአገዛዝ ሁኔታ ብናስታውስ በመጀመሪያ የሚነሳው የአጼው ዘመን ነው። ይህ የንጉሱ አገዛዝ ዘመን ብሄር ብሄረሰቦችና ህዝቦች የፊውዳል ቀንበር ተጭኖባቸው ለንጉሱ እየገበሩ፣ ለንጉሱ እየሰሩ፣ በንጉሱ ግዛትና አገር እንጂ በኔ አገር ግዛት ውስጥ እየኖርኩ ነው ብሎ እንዳያስብ የተደረገበትን ስርዓትንና ደርግም ያደርስ የነበረውን ብናነሳው ወጣቱን

በብሄራዊ ውትድርነና በቀይ ሽብር፣ አዛውንቱና እናቶቻችን ደግሞ የልጆቻቸውን ሬሳ በገንዘብ የገዙበትንና ሌሎች ዘግናኝ በሆነ መልክ ይደርስ የነበረው ግፍና መከራ የማይሻር ጠባሳችን ነው። ታዲያ አሁን መልሰው ሲያወድሱት መስማት ምን ያህል ያለፈውን ስርዓት ናፋቂዎች መሆናቸውን የሚያሳዩን ከመሆኑም በላይ አንዳንዶቹ የአዛውንት ክበቦች ደግሞ ደርግ የነጠቃቸውን የቤተሰቦቻቸው መሬትና ቤት በዚህ አጋጣሚ ግርግር በመፍጠር በእጃቸው የማስገባት የህልም ሂሳብ እንዳላቸው ፕሮግራሞችን እያሉ ከሚደሰክሩት ፍሬ ፈርስኪ ሀሳብ መረዳት ይቻላል።

በወጣቱ ደም ለመሸቀጥና ወደብ ለመግዛት የሚዘጋጅ ፕሮግራም ጊዜው ያለፈበት እርካሽ ፖለቲካ መሆኑን መረዳት ይገባል። ምክንያቱም ለአንድ አገር ዕድገት ወደብ ብቻውን መለኪያ የሚሆንበት ምንም ዓይነት መስፈርት በየትም ዓለም የለምና።

ምናልባት አሁንም እነሱ እንደሚገምቱንና እንደሚያስቡን የማናነብ፣ ዌብ ሳይት የማንዳስስ ፍጡሮች አድርገውን በኢትዮጵያ አየር መንገድ ላይ የደረሰውን የሊባኖሱን አደጋ ምክንያት ሊሞሉን እንደሞከሩት ከሆነ ከእነሱ በተሻለ ብዙ እርቀት የተጓዘን መሆናችንን ይረዱት። ግን! ግን! በዓለም ዓቀፍ የአይጬሽን ህግ አስቀድሞ የሌለ መላምት መስጠት ወንጀል መሆኑን እንዴት ሳያውቁት ቀሩ?

በአጠቃላይ ዓለም ኢኮኖሚያዊ ትስስርን በመፍጠር አንድ መንደር የምትሆንበት ሁኔታ የሚታይበት ዘመን እሩቅ ባልሆነበት በህዝቡ ደም ለመጫወት ያለፈውን ስርዓት የጠረኝነት ባህሪ ማራመዳችሁ አሁን አገራችን የጀመረችውን የሰላም፣ የዴሞክራሲና የልማት ተጠቃሚነት የሚያደናቅፍ ስለሆነ በደንብ ብታጤኑት መልካም ነው።

በመሆኑም ይህቺ አገር ድህነትን ለመቀነስ ብሎም ለማጥፋት 'ለ'ም 'ዘ'ም የሚል ጭንብል የለበሰ አንድ እርምጃ ሊያራምደን የማይችል፤ የግል ጥማት ማርኪያ መሳሪያ የሚሆን አማራጭ እና በምንም መልኩ መገናኘት የማይችል ርዮተ ዓለም

(Ideology) በመያዝና ተጨባጭ የሆነ ፕሮግራም ሳይኖራችሁ የስልጣን ጥማታችሁን ለመወጣት ብቻ ለጥፋት መሰባሰቡ የሚያስፈልጋት አይመስለኝም። ይልቁንስ የጎደለውን በመሙላትና በማስተካከል ብሎም በውይይት፣ በመቻቻልና በቀናነት ላይ የተመሰረተ ገንቢ (Constructive) ሀሳብን ማቅረብ ትሻለች።

ስለዚህ ' እኔ ከሞትኩ ሰርዶ አይብቀል ' ዓይነትን የጥላቻ ፖለቲካን በመተውና የውስጥ ድብቅ አጀንዳን አውልቆ በመጣል የተጀመረውን ተስፋ ሰጪ የዕድገት፣ የልማትና የዲሞክራሲ ጎዳና ተባብረን እዳር ማድረስ ለነገ የማይባል ነው። ሰላም!